

Stichting Wenzī
Verweystraat 4
3141 BS Maassluis
Telefoon: 010-5918371
KvK: 24461613
Bankrelatie: NL43INGB0004792598
WWW.Wenzi.nl

*

Schitterende puntjes op de l

Reisverslag februari 2015.

Het afgelopen jaar, 2014, is een belangrijk jaar voor Wenzī en Mwamtsefu geweest. De bouw van de school is voltooid en het waterproject gerealiseerd. De ogen van heel zuidoost Kenia en zelfs daarbuiten waren op Mwamtsefu gericht. In november kregen zij hoog bezoek. Binnen en buitenlandse bestuurders hadden belangstelling voor het water project. Dit alles zorgde ervoor dat, het altijd zo rustige leventje van de mensen in Mwamtsefu, behoorlijk op z'n kop stond. Mede hierdoor en door miscommunicatie waren er de afgelopen 2 maanden wat problemen ontstaan. Tijd om helderheid te verschaffen en te krijgen, kortom er moeten wat punten op de i gezet.

Maandag 23 februari.

Om 10 uur hebben we, Ria en Ik, een afspraak met Racheal.

Hoe gaat het met de kinderen op de middelbare school?

In Kenia start het nieuwe jaar eind januari. Nieuwe kinderen stromen tot half maart binnen. We moeten nu helder krijgen hoeveel Mwamtsefu kinderen er op de middelbare school zitten.

Later deze week gaan we een bezoek brengen aan alle door ons geselecteerde scholen.

We bespreken de volgorde en maken een planning, zodat Racheal de directeuren kan mailen en afspraken kan maken.

Daarna gaan we naar de bank. Omdat het geld voor het studiefonds nu rechtstreeks naar de middelbare scholen wordt overgemaakt, en dan ook nog in 3 termijnen, wordt de post "transfer kosten" te hoog. Tijd om in Kenia een bankrekening te openen. Dit blijkt minder eenvoudig dan we dachten. Wenzī moet eerst officieel geregistreerd worden in Kenia. Na een verhelderend gesprek met de filiaalhouder sta ik 3 kwartier later weer buiten met een stapel formulieren die ik in moet vullen en nog wat andere adviezen. Het meeste moet in Nederland ingevuld worden en daarna door gefaxt naar Kenia. (t)huiswerk dus.

De rest van de middag hebben we vrij.

Dinsdag 24 februari

Na het ontbijt vertrekken we naar Mwamtsefu, er staan twee meetings op het programma. Eén met de staf, oudercommissie en met Samson(Tenda Pamodja) en één met de ouders. De laatste maand is er onenigheid ontstaan tussen Tenda Pamodja en de school, voor een deel hebben ze dit zelf al opgelost, maar ik wil toch graag weten of alles nu wel duidelijk is.

Als we aankomen duiken we meteen het kantoor van de directeur in. Op ons verzoek geen feestelijke ontvangst dit jaar, eerst maar eens alles helder krijgen. Aan mij de beurt om van wal te steken. De mensen van Mwamtsefu hebben veel tijd verknoeid me t ruzie zoeken, roddel en achterklap. Dit i.p.v. hard werken aan de zaken waar we mee bezig zijn. Ik vertel hen dat ik boos en teleurgesteld ben.

Er spelen twee zaken. Er wordt vermoed dat één van de nieuwe tanken lekt. Het water zou niet gebruikt zijn, maar is wel weg. (Er zijn dus ook mensen die zeggen dat het wel gebruikt is.) Morgen is er een inspectie van het water project door Wenzi, Tenda Pamodja en de aannemer. Dan bespreken we dit punt.

De laatste termijn is nog niet betaald, dus als het niet goed is moet de aannemer weer aan het werk.

Ook is er een misverstand over de graafwerkzaamheden.

In oktober constateerde we dat de toiletten op instorten stonden, levens gevaarlijk dus. We hebben toen toegezegd dat Wenzi nieuwe toiletten zou betalen.

Toen Samuel de mensen vroeg om te gaan graven, is men er maar vanuit gegaan dat Samuel het geld, dat hiermee bespaard zou worden, in zijn eigen zak zou stoppen.

Dit is snel uit de wereld geholpen. Natuurlijk moeten ze zelf graven. Dit is de manier waarop we al 5 jaar samenwerken. Ik verwijt beide partijen wel dat ze verzuimd hebben om even mail contact te hebben. Dit alles was echt niet nodig geweest!

Tijd voor de ouders, zij zitten al een tijd te wachten.

Deze keer zijn het bijna alle ouders en dat doet me goed.

Ik leg uit dat het studiefonds voortaan anders geregeld is. Dit had de schooldirectie in oktober al moeten bespreken met de ouders, maar dat hadden ze kennelijk niet gedaan. De zone officer (inspecteur van het onderwijs) is aanwezig en dat is zeker een steun in de rug. We leggen uit dat als je mee wilt doen in dit studiefonds, je moet kiezen uit 10 scholen. De zone officer legt uit dat het lastig is om kinderen nog te verplaatsen, maar met de nieuwe lichting gaat hij hier zeker rekening mee houden met het versturen van de zogenaamde "calling letters." Kinderen in Kenia kiezen niet zelf een school, maar krijgen een brief waarin staat op welke school ze geplaatst worden. De plaatsing heeft veel te maken met het niveau van de kinderen.

Dan nog de kwestie van roddel en achterklap. Er is niet gegraven omdat men het te druk had met elkaar, of Tenda Pamodja te beschuldigen. Ik vertel hen dat als men nu nog heel hard aan de slag gaat, de wc's nog voor de regentijd af kunnen zijn.

Op mijn vraag wie er morgen kan starten met graven, zie ik gelukkig heel veel vingers.

Bij de rondvraag staat er één ouder op en meldt ons dat er 3 kinderen zo arm zijn dat er geen geld voor schoenen, boeken en een uniform is. Zo kunnen ze dus niet naar de middelbare school. We beloven dat wij voor deze kinderen die kosten betalen. Mr Michael, hoofd van de ouder commissie, beloofd met deze kinderen de spullen te gaan kopen. De jongens kunnen dan vanaf dinsdag naar school. Het maakt me blij te zien, dat deze community zorgt draagt voor elkaar.

Tevreden met de uitkomsten van de besprekingen stappen we met 3 leden van de ouder commissie in de auto op weg naar de Mwananyalama middelbare school. Dit is de eerste school waar we afspraken mee gaan maken. Wij willen het graag als volgt geregeld hebben:

- Kinderen stromen in,
- School laat ons weten hoeveel Mwamtsefu kinderen er zijn
- Wenzi maakt het geld in drie termijnen over.
- Drie keer per jaar komt er een Wenzi medewerkster (Rachael) controleren of alle kinderen nog op school zijn. Mochten er kinderen op dat moment niet op school zijn, dan onderzoekt Rachael waarom ze er niet zijn

Dit alles is geen probleem. We wisselen alle gegevens uit en vertrekken.

Terug naar Mwamtsefu om de 3 mensen af te zetten en snel door naar Kiscare. Hier komen we om 6 uur aan. Na een weldadige douche, een drankje en gezellig buiten eten duiken we vroeg in bed.

Woensdag 25 februari.

Na een vroeg ontbijt nemen we weer afscheid van de mensen bij Kids Care. We starten vandaag met een bezoek aan twee middelbare scholen. Mwereni en Perani

Ook hier vinden we weer veel begrip voor onze plannen. Fijn dat de scholen goed meewerken.

Om half 11 komen we bij Mwantsefu aan. Zoals afgesproken staat er een hele groep te graven.

Als ze zo doorgaan dan kan er deze week nog begonnen worden met de bouw van de latrines en is het voor de regentijd klaar.

Al snel arriveren Adriaan en Samuel. We beginnen een inspectieronde langs het waterproject. Alles ziet er goed uit. Bij de grote tank moet de buitenkant nog gedaan worden, hiervoor moeten de ouders een geul graven. (deel van de misverstanden), ik hoop dat ze dit ook deze week willen doen.

Dan de tank die vermoedelijk lekt. Er zit geen water meer in. Er is niets te ontdekken. De regentijd komt eraan. We spreken af dat de tap bij deze tank op slot gaat. Als de tank vol is dan wordt hij gedurende 3 weken dagelijks gecontroleerd. Als het waterpeil zakt is hij lek en anders niet. Als hij lek is dan komt de aannemer terug.

Tijd voor de teachers. De score van de KCPE was behoorlijk laag dit jaar. De leerkrachten proberen dit te verklaren.

-Afgelopen jaar zaten er 60 kinderen in groep 8. Dit komt het onderwijs niet echt ten goede.

-Natuurlijk had al de commotie in Mwantsefu ook geen goede uitwerking.

Ze laten me zien wat voor maatregelen ze hebben genomen om de score weer omhoog te krijgen komend jaar.

-Voor de zwakke leerlingen komen de leerkrachten op de zaterdag ochtend terug en ook gaat men 2 middagen in de week langer door. Petje af, kom daar in Nederland maar eens mee.

Net als we naar de mannen business willen gaan komt de minister van onderwijs eraan. Ik had al eerder mailcontact met hem over Chrispine, onze student in India. Ik had hem uitgenodigd en ben dan ook erg blij dat hij komt. Ik bespreek met hem de nieuwe opzet van het studiefonds en vraag hem om medewerking.

Hij belooft dit te doen. Dan is er ook nog het probleem van de teachers waarvoor wij de studie betalen. De teachers kiezen niet de plek waar ze werken. Ze worden gewoonweg ergens geplaatst.

Natuurlijk betalen we niet de studie om ze vervolgens te zien vertrekken. Ik vraag hem dan ook om onze leerkrachten hier te laten. Mariam, een van onze beste kleuterleidsters (die dit jaar haar eindexamen hoopt te behalen) is ineens weg. Hij belooft me dat hij haar in oktober, bij de volgende transfer ronde, weer terugplaatst.

Verder vertelt hij mij dat er een nieuwe locatie voor de kleuters bij komt. Er is een nieuwe onderwijswet. In die wet staat beschreven dat er voor kleuters binnen een straal van 5 km een school moet zijn. Er is veel aandacht voor het kleuter onderwijs, dus er wordt een nieuwe kleuterschool gebouwd aan de andere kant van Mwamtsefu. Zodra dit schooltje klaar is, wordt Mariam daar geplaatst.

Hij noteert de namen van onze onderwijs studenten en belooft dat deze in Mwamtsefu mogen blijven.

In het kort bespreek ik mijn zorgen over de directeur. Hij komt zijn afspraken niet na, is zeer veel afwezig en lijkt niet echt betrokken te zijn. De minister belooft dit in de gaten te houden. Dit was een goed gesprek en met de afspraak elkaar op de hoogte te houden vertrekt hij.

Inmiddels 16.00 uur en nog twee afspraken te gaan. Eerst naar de mannen ze hebben niet heel veel geproduceerd voor de handel met Nederland. Ze zijn steeds meer bezig met de handel in Kenia zelf.

Ze hebben een stukje land erbij gekocht. Hier staat een klein huisje op. Ze gebruiken dit voor opslag van gereedschap. Inmiddels hebben ze een klein timmerwerkplaatsje gemaakt. Ze maken banken en stoelen voor de verkoop. TOP, ik ben trots op ze.

Op een deel van het land willen ze een guesthouse bouwen, waarin de leerkrachten door de week kunnen overnachten. Aan de andere kant maken ze kleine werkplaatsjes die ze willen verhuren. Al met al een goed plan.

De bijdrage die wij kunnen missen voor het guesthouse vinden ze wat teleurstellend, ze hadden een guesthouse van 12 kamers in gedachten, maar de 50% van de kosten daarvan kunnen wij niet missen. Ik adviseer ze om eerst twee kamers te bouwen en belooft ze dat wij ons best gaan doen om een sponsor voor dit project te zoeken.

17 uur inmiddels, tijd voor het kippen project. We worden door zingende en dansende vrouwen ontvangen. Ze hebben het kippenhok verplaatst, van school, naar het terrein van één van de ouders. Op deze manier is er een betere bewaking. Een deel van het hok is klaar en de kippen die daar lopen zijn groot genoeg voor de verkoop. Nu willen ze eigenlijk de volgende twee stappen zetten. Ze willen drie hokken. 1 voor kuikens, 1 voor de iets grotere en 1 voor de kippen voor de verkoop, op die manier heb je altijd inkomsten. Goed plan, maar hier hetzelfde verhaal als bij de mannen. De herbouw van

de toiletten heeft Wenzl teveel gekost. We moeten eerst onze buffer weer opbouwen. De vrouwen krijgen dus ook het advies om te beginnen met het tweede deel, als er genoeg geld is ondersteunen we ook het derde deel.

18 uur hoogste tijd om te vertrekken. Deze keer ontkom ik er niet aan om een kip mee te nemen. De kip wordt (levend) in een plastic tas gedaan en daar gaan we. Gelukkig moeten we Michael nog thuis brengen. Ik geef hem de kip en vraag hem dit niet verder te vertellen. We kunnen nu eenmaal moeilijk met een kip aankomen bij ons hotel, maar hoe vertel ik dat de mensen van Mwamtsefu

Donderdag 26 februari

Vandaag genieten we van een welverdiende vrije dag.

Vrijdag 27 februari

Vroeg op vandaag, we willen alle 8 resterende middelbare scholen gaan bezoeken. Patrick komt voor het ontbijt om de file bij de ferry te omzeilen. Om 6.45 uur zitten we met z'n drieën aan het ontbijt. Om 7.30 uur in de auto en om 7.45 uur pikken we Racheal op. We starten bij Manda poly technics. De staf is niet aanwezig er is een sportdag voor alle poly technische scholen. Niet zo'n probleem, ik communiceer wel met de sponsor van deze school als ik in Nederland ben. Op naar Lunga Lunga secondary school. Niemand aanwezig, wegens een korte vakantie is de school gesloten, jammer van al deze kilometers. Als dit zo doorgaat is onze missie van deze dag niet heel erg succesvol. Gelukkig treffen we bij de andere scholen wel mensen. Alle directeurs zijn blij met onze nieuwe aanpak. We verzamelen van iedere school de bank details, e-mail adressen en telefoon nummers. Ook ontmoeten de studenten uit Mwamtsefu. Aan het eind van de dag blijven er nog twee scholen over voor Racheal. Dit doet ze volgende week.

Zaterdag 27 februari

Vandaag de ontmoeting met de studenten. Er zit een grote groep studenten in spe te wachten. Dit verbaast me, we hadden maar van 6 studenten een plan gekregen. Ik houd eerst een praatje over de voorwaarden voor dit studiefonds. Daarna een praatje over het veranderen van je droom. Vaak sturen mensen ons een plan waarin ze steun vragen om hun droom te realiseren. We hebben het nu al meerdere keren mee gemaakt dat zo'n droom ineens een andere droom wordt, bij wat kleine tegenslagen. We selecteren op studierichting, ineens veranderen zou kunnen betekenen dat wij niet meer ondersteunen. Ik adviseer iedereen, die dat nog niet gedaan heeft, om binnen 3 weken hun plan in te dienen. Dan kunnen wij nog een tweede selectie ronde doen. We hebben nog een paar plekje over

Tijdens ons gesprek met de studenten heeft Patrick de langere slang op de waterpomp gezet. Het heeft in het najaar niet geregend en nu het zo droog is, is het water buiten bereik van de pomp gezakt. Wij hadden in onze bagage deze keer nauwelijks kleding, maar wel 15 meter waterslang. De mensen van de Villagepomp zijn benieuwd naar onze bevindingen, ze hebben nog nooit een pomp met 15 meter slang geleverd.

Zonder echt meer kracht pomp ik het water naar boven. Geslaagd experiment dus. Met plezier koop ik een flesje schoon drinkwater op school

De vrouwen zitten nog op ons te wachten. Ze hebben een kosten berekening voor de uitbreiding van het kippenhok. Ik beloof dit in Nederland met Hetty te bespreken.

Met voldoende werk voor alle partijen nemen we afscheid en rijden voor het laatst deze week weg van Mwamtsefu.

In oktober komen we weer.

Tot slot nog een paar leuke foto's van het My Book Buddy project.

Op woensdag is het omruil dag, tijdens de pauze vonden wij de kinderen al met hun neus in hun boek. Een zeer geslaagd project dus.

